

OTROCI

Kaj rada delaš?

Človek, ti si enkrat ...

ČLOVEK, TI SI ENKRATEN

»Zelo sem vesela, da je moja šola, Slovenska gimnazija v Celovcu, pripravila razstavo risb afganistanskih begunskih otrok. O Afganistanu vem žal le malo, a mislim, da bom to deželo s pomočjo te razstave bolje spoznala. Vem, da tam že desetletja divjajo vojne in da predvsem otroci zaradi tega zelo trpijo. Risba, ki sem si jo ogledala s posebnim zanimanjem, prikazuje afganistansko družino pri jedi. Nimajo miz, ker so take pač njihove navade. V primerjavi z drugimi begunci imajo vsaj otroci na sliki dovolj hrane. Mi, ki nismo lačni, moramo pomagati ljudem, ki trpijo zaradi vojne in lakote.«

JULIJA KRASSNIG

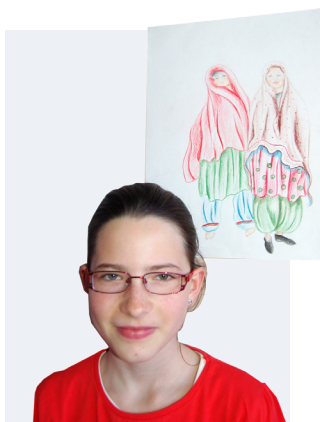
Stara je 11 let. Obiskuje Slovensko gimnazijo v Celovcu. Rada ima likovno vzgojo.

Afganistanske sanje tudi v Celovcu

Po predstavitvi likovno-humanitarnega projekta v Slovenskem etnografskem muzeju v Ljubljani je razstava risb afganistanskih begunskih otrok 23. marca 2011 prišla tudi v Celovec. Do 13. aprila 2011 bo na ogled v avli Slovenske gimnazije, in sicer vsak dan od 8. do 15. ure, ob petkih pa do 13. ure. Vljudno vabljeni, kot posamezniki in razredi, da si jo ogledate in spoznate svet otrok, ki sta jih divjanje večdesetletne vojne in begunska usoda naredila predvsem za umetnike preživetja.

Razstavo Afganistanske sanje je v Celovec pripeljal Ralf Čeplak, ki je kustos za azijske kulture v Slovenskem etnografskem muzeju v Ljubljani. Medkulturno in solidarnostno obarvane otvoritve so se poleg radovednih dijakov 6.A in 6.B Slovenske gimnazije udeležili še direktorica muzeja SEM dr. Bojana Škafar Rogelj, ki je poudarila, da je odlika njihovega muzeja tudi ta, da živi med ljudmi in z njimi, nova generalna konzulka v Celovcu Dragica Urtelj, ki je ob tej priložnosti prvič uradno obiskala Slovensko gimnazijo, šolska nadzornika Sabine Sandrieser in dr. Teodor Domej, panoje z risbami pa je pomagal postaviti Kristjan Sadnikar. Na koncu se nam je pridružila tudi afganistanska družina Kuhestani, ki po begu iz svoje domovine, ki so jo dolgoletne vojne pahnila v bedo in sovraštvo, od leta 2002 živi v Celovcu. Ravnatelj dr. Miha Vrbinc pa je otvoritev sklenil s spodbudnimi besedami: »Razstava risb afganistanskih otrok je pravo dopolnilo drugih solidarnostnih akcij naše ustanove, ki nas spremljajo skozi šolsko leto: nabirka za družine v Podgorici, nabirka za ustanove šolskih sester in salezijancev v Afriki, obiski v domovih ostarelih v Brežah ter projekta srečanje s prizadetimi in afriški ples v mesecu maju.«

PRIPRAVILA JERNEJA JEZERNIK

Magdalena Schwarz: »Najbolj so me na razstavi pritegnile risbe, ki prikazujejo afganistanske deklice. Njihova oblačila so nekaj čisto posebnega, pisanih barv, od katerih najbolj izstopajo rdeča, zelena in modra. V ozadju pa se vidijo puščave in tudi visoke gore. Občudujem afganistanske begunske otroke, ker tako lepo rišejo!!!«

Slavnostni govornik Miha Vrbinc z drugimi gosti. Z leve: Rezka Rottmann (KA), Ralf Čeplak in Bojana Škafar Rogelj (SEM), generalna konzulka Dragica Urtelj ter šolska nadzornika Sandrieserjeva in Domej.

Andi Smrtnik: »Na Slovenski gimnaziji pripravljamo vrsto solidarnostnih akcij, pri katerih rad sodelujem. Tudi razstava risb afganistanskih begunskih otrok ima tak značaj. Njihove življenjske usode so zelo tragične, saj so morali otroci zapustiti svoje domove. Sam si sploh ne morem predstavljati, kako lahko človek, še posebej otrok, živi brez lastnega doma. Ob razstavi sem spoznal, kakšna vrednota je mir, v katerem živimo pri nas v Avstriji.«

Michelle Mack: »Zelo mi je všeč risba 15-letne Somaye iz Herata v Afganistanu, ki prikazuje dečka z razbitim vrčem. Kolikor je videti, je deček reven, stanuje v težkih razmerah, v napol podrti hiši. Je žalosten in joče, verjetno zato, ker se mu je razbil dragoceni vrč. Tudi njegovih staršev ni nikjer v bližini. Begunski otroci se mi ne zdijo srečni, toda z njihovih risb vendar vejeta neka vedrina in zaupanje v lepšo prihodnost brez vojne in z možnostjo za izobraževanje, kot jo imamo mi.«

